

Integra(lni)...

Gazetka redagowana w ramach projektu „Aktywność drogą do samodzielności”, współfinansowana przez
Gminę – Miasto Rzeszów

Sierpień 2020

„Niektórzy lubią poezję”...

wiersze Janka Borcza – stała kolumna

Dla śmierci mej

.....

Większość piszących
Swoje wiersze
Dedykuje kobietom
Ja swój
Ofiaruje śmierci
By była bezlitosna
I nie słuchała wymówek
Że.....
I jeszcze że.....
Przecież i tak
Robiłem wszystko
Po swojemu
I nie zawsze
Byle jak
Dlatego zasługuję
By część wersów
Przeżyła mnie
O dzień dłużej
O każdy akapit

.....

Nie powtarzaj tego
Co pozostanie
Po echu
Mojego życia
Wcześniej przeczytaj
To co stało się słowem
Które wysłuchiwał
Tylko papier

Smutny wiersz

.....

Po drodze
Wszystko zdarzyć się może
Można wyjść
I wrócić
I nie wrócić
Nie powiedziawszy nic
Powiedzieć wiele
Lub zostawić w pamięci
Klepsydrę
Z datą zgonu
Bez przeprosin
Że za szybko

Ślady pamięci.....

Siedem życzeń

.....

Po pierwsze
aby do siódmego
doczekać
jak najpóźniej
pozostałe sześć
to
pobożne życzenia
by
to ostatnie
było Tym
które wprowadzi
w
nieodwoływalna wieczność.

P.S. Żegnaj Wiesiu

Wiesiu był miłym i sympatycznym kolegą. Posiadał wiele zalet. Bardzo lubił udzielać się w zajęciach kulinarnych. Miał dużą kolekcję monet, którą starał się powiększać. Dysponował dużym poczuciem humoru .
Wiesiu pozostaniesz w mojej pamięci.

Brunon

Wiesiek był moim dobrym kolegą od 4 lat. Kiedy przyszedłem do Ośrodka, razem z Pawłem wprowadził mnie we wszystkie sprawy. Przez cały czas spotykaliśmy się na wspólnym papierosie i rozmawialiśmy na różne tematy - o monetach, które kolekcjonował, o grach komputerowych, które ja lubię, ...po prostu o życiu. Nie mogę jeszcze uwierzyć, że go nie ma ... . Pozostanie na zawsze w moim sercu i będzie żył w mojej pamięci.

Piotrek.

Nie dawno odszedł od nas nasz przyjaciel i kolega Wiesław. Był wspaniałym człowiekiem, kolegą i przyjacielem. Pozostanie w mojej pamięci na zawsze. Wiesiek był O.K. Poznałem go w szpitalu. Chodziliśmy razem na zajęcia. Wiesiek był miłym chłopakiem, sympatycznym i rozmownym. Lubiał żartować. Często z nim rozmawiałem i żartowałem.

Jacek N.

Wiadomość o nagłej śmierci Wieska wszystkich nas zaskoczyła. Jeden z uczestników określił ten moment słowem – szok. To był szok, bo przecież Wiesiek miał przyjść do Ośrodka, miał parzyć poranną kawę, zbierać monety i katalogi z monetami i pokazywać koleżankom i kolegom. Zawsze żartował z siebie, z nas i do nas. Pozostało po nim już na zawsze w naszym Ośrodku puste miejsce

Terapeuci

